

Kuva: Jutta Koivula

VARPAAT OVEN VÄLIIN

Kuivaharjoittelu on ohi. Mielikuvamatkasta on tullut totista totta. Olen naisten oikeuksien ja tasa-arvoasioiden valiokunnassa ryhtynyt tuumasta toimeen ja esittänyt tarkistuksia mietintöluonnokseen.

Aihe on mitä läheisin: Naiset ja urheilu. Kun luonnosta tutkii, selvästi näkee eron Keski- ja Etelä-Euroopan ajattelussa pohjoismaihin verrattuna. Ranskalaisen Geneviève Fraissen väite on, että tytöt lakkaavat liikkumasta ja urheilemasta murrosiässä. Meilläpäin maailmaa tytöt pelaavat lätkää ja jalkapalloa siinä missä pojatkin. Tytöt kokeilevat kaikki lajit. Skeittaus ehkä vielä on poikien yksinoikeus.

Tässä se unionin arkiyhtenäisyys tai sen puute nyt näkyy, kulttuurierot vaikuttavat etelä-pohjoinen-akselilla enemmän kuin arvataankaan. Suomalaisten urheilutasa-arvon nimissä tungen varpaat oven väliin ja ehdotan 12 tarkistusta. Yksi kuuluu yksinkertaisuudessaan näin: "huippu-urheilun lisäksi erityistä huomiota on syytä kiinnittää siihen, miten urheilutoiminta vaikuttaa maahanmuuttajanaisiin, raskaana oleviin naisiin ja ikääntyviin naisiin ja millaisia mahdollisuuksia näillä naisryhmillä on osallistua urheilutoimintaan." Olisiko urheilu kotiuttamisen yksi väylä myös tytöille, pojat kun löytävät paikkansa futisporukoista.

Antiikin Kreikassa naiset ovat kuulemma saaneet osallistua olympialaisten ulkopuolella Heran kisoihin. Paha vaikutus oli Pierre de Coubertinilla, joka aloitti kisat uudelleen 1896. Hän antoi naisille vain oikeuden seppelöidä voittajia, kisoihin heillä ei ollut lupaa osallistua. Monet kuuluisat miehet ovat olleet tasa-arvon jarruja.

Jotkut lajit avautuivat naisille 1900-luvun alussa. Mahdollisia lajeja olivat golf, tennis, jousiammunta, purjehdus ja luistelu. Vasta vuodesta 1928 naiset ovat saaneet osallistua muihinkin lajeihin.

Poliittisesti naisten urheilu on ollut kokousten, keskustelujen ja verkostojen kohteena vasta 15 vuotta, nyt on aika nostaa se Euroopan unionissa mietinnön avulla painavaksi poliittiseksi kokonaisuudeksi.

Koululiikunta, vapaa-ajan liikunta ja kilpaurheilu vaativat kaikki omia politiikkojaan. Ja monet poliitikot saivat itse urheilla enemmän.

Surku, Suomessakaan ei koululiikunnalla ole entisenlaista voimia vapauttavaa ja elämäntapaan myönteisesti takertuvaa luonnetta. Sitä on liian vähän. Se todetaan mietinnössäkkin.

Jos koululiikunnan saa takaisin terveellistä elämää kannustamaan EU-direktiivillä niin tervetuloa vaan!

uaaltonen@europarl.eu.int

Euroopan parlamentin Vihreä/EVA -ryhmä

